

той ще прѣстане да се шегува съ церквата, ще бѫде твърдѣ примѣрът мажъ; а ако още се прибавята шестдесетъ, то те захване да испълнява всичкитѣ сѫруженски обвязанности колкото може по-добрѣ и нѣма да постѣши оплакване противъ него. Азъ самъ зная тъзи разсъда и се обзалагамъ съ главата си за успѣха; той ще бѫде такъвъ сѫщо кротъкъ мажъ както бѫдящий началникъ, ижжа на Биби, или както Левъ Коконинъ.

Пашата слушаше и се усмихваше. Той обичаше капитанина, макаръ главата му и да не бѣше отъ мадритѣ, а язика му, като скрѣбецъ, мотаеше, но нико не напомаваше, особено когато той докарваше себѣ си въ приятно расположение и се ободряваше съ мастика или съ вермутъ; но за това пъкъ въ работата можеше да се ослони на него човѣкъ напълно. На коня, съ сабя въ ръката, той бѣше готовъ да се хвѣрли върху дявола и да го свие на кълбо; той не дрѣмеше, не глѣдаше своите ползи, и въ службата не знаеше дружба. Такива офицери да даза Елгъ повече; всичките началици го обичаха, и имаше защо. Пашата се усмихваше; като се силаше на танзимата, на европейското образование и на чувството на човѣколюбие, той рѣши да свика меджлиса и да напише мазбата. За да бѫде всичко въ рѣдъ, той заповѣда да покавятъ всичкитѣ господа офицери находящи се въ Сливенъ, за да присѫтствува при разспита и да подпишатъ мазбатата, защото той искаше да остане чистъ предъ своята съвѣсть, предъ людската мълва и предъ Българитѣ. Събранието е назначено за утрѣ, а тѣй като гладниятъ стомахъ развліча човѣка и му бѣрка да останови върху нѣщо си вниманието, то пашата повика господа офицеритѣ на обѣдъ, а послѣ обѣда на меджлисъ.

Обѣда бѣше раскошенъ—слагаха множество турски ястия, разни пилафи, а за закуски къмъ блюдата сардинки, хайверъ, калбаси, сланина и всѣкакви салати. Мастиката, ракията и старото вино, червено и бѣло, колкото искашъ. Любезнитъ и образованитъ стопанинъ угощаваше и канаше; гостите ядаха, пиха и хубаво се по-